

odřízání meritorní vyřízení jich. Učinil-li tak, porušil nezákonným způsobem právo st-lů na vyřízení jejich rekursů, a bylo proto nař. rozhodnutí dle § 7 o ss zrušiti.

Č. 2996.

Živnostenské právo: O průkazu způsobilosti pro živnost elektrotechnickou.

(Nález ze dne 17. prosince 1923 č. 15.723).

Prejudikatura: Boh. 2808 adm.

Věc: Theodor L. v K. proti ministerstvu obchodu o rozšíření koncese elektrotechnické.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Zsp v Praze nevyhověla výn. z 27. prosince 1922 žádosti Theodora L. za udělení koncese pro živnost elektrotechnickou se širším rozsahem, než jak mu byla udělena koncesí téže zsp-é z 29. září 1920 se stanovištěm v K., ježto nepodal v dostatečné míře průkazu odborné způsobilosti, jak vyžaduje min. nař. z 25. března 1883 č. 41 ř. z.

Odvolání Theodora L. z výnosu tohoto zamítlo min. obch. rozhodnutím z 3. května 1923 z důvodů v odpor vzatého rozhodnutí, k nimž dodalo: »L. absolvoval v roce 1902/03 elektrotechnické učiliště v T. Podle dvou předložených vysvědčení byl zaměstnán 1) od 1. května 1910 do 1. února 1914 jako technický správce u fy. L. a po té do 1. září 1914 u fy. ing. J. R., dříve L., elektrotechnický závod v D., 2) od 1. září 1914 do 31. července 1915 jako závodní asistent městské elektrárny tamže. Činí tedy jeho elektrotechnická praxe 5 a ¼ roku.

Nehledě k tomu, že tato praxe jest krátká, nelze předpokládati, že by odborné vzdělání rekurentovo na elektrotechnickém učilišti v T. stačilo k osvojení veškerých theoretických vědomostí, potřebných k odbornému vedení závodu elektrotechnického s širším polem působnosti, než jak mu dovoluje elektrotechnická koncese udělená výn. zsp-é z 29. září 1920.

Stížnost vytýká tomuto rozhodnutí, že při počítání praxe st-lový nemělo zřetel k dvouleté praxi st-lově jako vedoucího činitele vlastního elektrotechnického závodu, a že min. obch. dostatečně neodůvodnilo svůj úsudek o nedostatečnosti odborného vzdělání, jehož nabytí na elektrotechnickém učilišti v T.

Nález založen jest na těchto úvahách:

Podle § 2 nař. z 25. března 1883 č. 41 ř. z. musí ten, kdo chce provozovati osobně živnost zařizování elektrických zařízení, prokázati odbornou způsobilost k tomu vysvědčením vysoké školy technické nebo nějaké školy odborné nebo dokladem o delší praxi v oboru elektrotechnickém.

St-l odvolával se jak ve své žádosti za rozšíření koncese tak i v odvolání k ministerstvu na praktické zaměstnání jednak v elektrotechnických závodech cizích, jednak jako majitel vlastního závodu. Žal. úřad

přihlédl ve svém rozhodnutí jen k době zaměstnání v závodech cizích (5 a $\frac{1}{4}$ roku). O době, po kterou vedl st-l vlastní závod, rozhodnutí se výslovně nezmiňuje. Ale se zřetelem k tomu, že svůj závod směl provozovati jen v mezích o m e z e n é koncese jemu udělené, nemůže býti pochybnosti o tom, že již z tohoto důvodu praktickému zaměstnání st-lovu ve vlastním závodě pro nabytí způsobilosti k provozování živnosti elektrotechnické v rozsahu širším významu přiznati nelze. Neshledal proto nss ani nezákonnosti ani podstatné vady řízení v tom, že žal. úřad položil svému rozhodnutí za základ jenom 5 a $\frac{1}{4}$ letou dobu zaměstnání v závodech cizích, ani v tom, že úřad opomenul výslovně na příslušné vývody odvolání odpovědět, ježto po názoru soudu nemohl st-l býti v opravdové pochybnosti o tom, že pro posouzení způsobilosti vyžadované k provozování koncese v rozsahu širším, jíž se domáhá, nemůže míti význam zaměstnání, při němž jsou právě úkony výše kvalifikované vyloučeny.

Pokud se týče odborného vzdělání školského, o něž st-l svou žádost opíral, omezil se žal. úřad na výrok, že nelze předpokládati, že by odborné vzdělání st-lovo na elektrotechnickém učelišti v T. stačilo k osvojení veškerých theoretických vědomostí, potřebných k odbornému vedení závodu elektrotechnického se širším polem působnosti než jak dovoloje elektrotechnická koncese udělená dříve.

V tom nemohl nss shledati dostatečné odůvodnění zamítavého rozhodnutí žal. úřadu. Uvedené nařízení výslovně stanoví v § 2, že požadovaný tam průkaz způsobilosti lze podati také vysvědčením odborného učeliště. Že st-l takovéto vysvědčení předložil, jest mimo spor. Uznal-li žal. úřad vysvědčení to za nedostatečné k prokázání způsobilosti st-lovy provozovati živnost elektrotechnickou v rozsahu jím zamýšleném, bylo třeba, aby úřad uvedl konkrétně ony okolnosti (učebný plán onoho ústavu a pod.), na nichž tento úsudek založil.

Opomenul-li tak učiniti, neměl st-l možnost, aby po případě správnost předpokladů žal. úřadu vyvrátil a tak účinně hájil svých práv, ale také nss-u stalo se nemožným, aby nař. rozhodnutí po této stránce přezkoumal.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 2997.

Administrativní řízení: I. Opomene-li se zmocněnec vykázati úřadu zmocněním strany jím zastupované, nejsou práva strany té porušena, nepovažuje-li úřad podání zmocněnce za podání strany. — II. Ustanovení stanov spolkových toho obsahu, že spolek zastupuje svoje členy před úřady, nenahrazuje samo o sobě zmocnění jednotlivého člena spolku, kterým se spolek, chtěje zaň před úřadem vystupovati, musí vykázati. — III. Podá-li zmocněnec úřadu podání za stranu jinou, aniž se vykáže jejím zmocněním, není úřad povinen vyzvati jej, aby plnou moc předložil.

(Nález ze dne 17. prosince 1923 č. 17.759).